

De politiek moet van onderuit groeien

In mijn oproep van afgelopen vrijdag had ik gehoopt dat de progressieve partijen het voortouw zouden nemen voor een alternatief, progressief project in onze samenleving. Heb ik te hoog gemikt? Misschien niet, misschien wel. De bedoeling was een open gesprek op te starten. Het hokjesdenken te overstijgen. Ook al lijkt deze oproep misschien een naïeve droom, het was een poging waard. We zijn het aan de mensen schuldig. Uiteraard was dit geen vraag tot een groot kartel maar wel één tot samenwerking rond een project, rond thema's zoals duurzame ontwikkeling, de combinatie arbeid en gezin en diversiteit, maar ruimer dan het hoofd-doekendebat. Als antwoord aan mijn jongerenpartij JongSpirit kan ik zeggen dat de links-rechtstegenstelling inderdaad al lang voorbij is. Progressief is niet noodzakelijk links of omgekeerd. En jazer, ook andere partijen mochten deelnemen. Alleen is het probleem dat die ofwel machtspartijen zijn ofwel rauwe populistten. Net zoals julie ben ik van oordeel dat het huidige kartel op nationaal niveau momenteel te weinig meerwaarde geeft. Ook al zit ik zelf in een goed werkend kartel met sp.a-VlaamsProgressieven op lokaal niveau, kartels op verschillende niveaus hebben immers verschillende dynamieken. En de VlaamsProgressieven zitten op Europees niveau al sinds jaar en dag in een fractie met Groen!. Ik ben er net als jullie van overtuigd dat het herbekijken van ons nationaal kartel nodig is. En dat dit de voorwaarde kan zijn om sp.a te transformeren van de 'voormalige' machtspartij naar een partij die voluit kan gaan voor zijn eigen

programma. Voor Groen! kan een nieuwe, volwaardige speler op het politieke terrein hun meer doen bewegen tot samenwerking. Want kleintjes hebben nu eenmaal de goede eigenschappen dat ze sneller bereid zijn om samen te werken. Wat de positieve reacties verklaart van de andere partijen. En voor de VlaamsProgressieven kan dit ons eindelijk de geloofwaardigheid geven als partij. En dan halen we niet enkel goede scores op de Doe de stemtest, maar kan die ook politiek vertaald worden in de enige,

voltrok. De koppels die die dag huwden, waren een perfecte weerspiegeling van onze samenleving: een koppel dat voor de eerste maal huwde, een koppel dat voor de tweede maal huwde, een koppel met echtgenoten van Belgische en Marokkaanse origine, een holebi-koppel en een koppel dat reeds vijftien jaar samen was maar voor de rechtszekerheid van de kinderen besloten toch te huwen. Dit is het huidige Vlaanderen: divers, vooruitstrevend en niet angstig voor het onbekende.

banden wordt gelegd door moraalridders. Terwijl jongeren en nieuwe Vlamingen steeds verder gestigmatiseerd worden. Terwijl machteloos toegekeken wordt naar de uitroeiing van het Palestijnse volk en terwijl mensen zonder papieren tot wanhoop worden gedreven wegens gebrek aan politieke moed. In januari riep ik reeds de eerste keer op dat politici hun verantwoordelijk moesten nemen om te zorgen dat iedereen de kans krijgt om een duurzaam leven uit te bouwen ongeacht zijn afkomst, geslacht of ras. Dat was voor mij toen geen politiek oppositiespeltje maar oprechte bezorgdheid als jonge politicus van het post-paars-groentijdperk. Tevens was mijn oproep niet geïnspireerd op de mislukking van Forza Flandria. Want reeds in 2006 deed ik dezelfde oproep weliswaar op lokaal niveau. Mijn oproep deed ik omdat ik, net zoals zovelen, vaststelde dat het zo niet verder kan en er een grote onverschilligheid groeit onder de mensen tegenover elkaar en de politiek in het bijzonder. Dat is mijn echte drijfveer. Niet de drang naar persoonlijk succes. Niet een verschroeiende ambitie. Of zichtbaarheid in de pers voor een verkiesbare plaats voor de komende verkiezingen want dan had ik mijn beter mond gehouden en rustig afgewacht tot volgende verkiezingen. Ik heb de juiste vraag gesteld maar wel

aan de verkeerde mensen. Dit werd me pas vrijdagavond duidelijk. Op het Pakistaanse consulaat te Nazareth werd ik aangesproken door een Gentse van Marokkaanse origine die speciaal uit de keuken gekomen was om me te zeggen dat ze mijn werk bewonderde en ze me dit persoonlijk wou zeggen. Maar ik ben pas helemaal zeker geworden van de juiste keuze toen een jongeman me later buiten aan een Gents café bedeesd en verlegen aansprak. Hij vertelde dat hij na een heel uur twijfelen en na lang aandringen van zijn vriendin alle moed bij elkaar had gesprokkeld om mij aan te spreken. Dat ik gelijk had met de oproep. Dat hij hetzelfde ervaaide, ook bij jongeren. En dat dit hem ook zorgen baarde. Maar dat ik verder moest doen. En hij mij volledig steunde. Ik wil hem nogmaals bedanken voor die woorden. De laatste twijfels vielen van mij af. En het werd me duidelijk. Ik had de vraag aan de verkeerden gesteld. Dom van mij. Het moet van onderuit groeien. De basis, de mensen, de massa moeten betrokken worden bij de nieuwe politiek. Arbeiders, bedienden, kunstenaars, zelfstandigen, werkgevers... Iedereen die wil gaan voor een open en divers Vlaanderen waar iedereen meetelt. Vandaar: al wie zich aangesproken voelt, is welkom.

Wouter Van Bellingen wil het kartel van Vlaams-Progressieven en sp.a herbekijken

Wouter Van Bellingen is Vlaams bewegingswerker en nationaal secretaris van de Vlaams-Progressieven

De basis, de mensen, de massa moeten betrokken worden bij de nieuwe politiek. Iedereen die wil gaan voor een open en divers Vlaanderen waar iedereen meetelt

echte Vlaamse links-liberale partij van Vlaanderen, zelfs van België. En kan ze zo inderdaad als ongetrouwde partner beginnen aan een nieuw, anderssamengesteld gezin. En ja, samenwerking doe je vanuit de inhoud, maar ook van onderuit. Misschien heb ik de vraag wel aan de verkeerden gesteld. En dit merk ik aan de vele positieve en uiteraard een aantal negatieve reacties. Je kan immers niet voor iedereen goed doen. Aan politiek doen betekent immers: keuzes maken. Afgelopen vrijdag ben ik nog meer overtuigd geraakt van mijn keuze toen ik als schepen huwelijken

Waarom doe ik dit net nu? Het afgelopen jaar heb ik net zoals velen gemerkt dat onze nationale politici niet in staat zijn de zaken te veranderen die nodig zijn voor de mensen. Terwijl gezinnen en vooral de alleenstaanden en eenoudergezinnen kreunen onder de dalende koopkracht en de stijgende energiekosten. Terwijl mensen met een uitkering het moeilijker krijgen om maandelijks rond te komen omdat de index niet rechtvaardig is. Terwijl Electrabel wordt leeggezogen wordt door Suez en zo 'voormalig' belastinggeld wordt misbruikt. Terwijl onze maatschappij aan

De zin en onzin van 'Het zesde zintuig'

In navolging van enkele buitenlandse tv-zenders gaat nu ook VTM een 'format' op zijn kijkers loslaten over paranormale gaven. Met name over helderziendheid: het vermogen om, zonder een beroep te doen op de zintuigen, informatie te bekomen over een persoon, een object of een gebeurtenis. Sommige 'helderzienden' gebruiken daarbij geen enkel hulpmiddel, anderen doen een beroep op 'instrumenten' zoals een pendel of een wichelroede. Die details zijn bijkomstig; het essentiële is immers dat men beweert tot kennis te komen zonder de normale vormen van kennisverwerving: zintuiglijke waarneming, communicatie via de taal, of het afleiden, door redenering, van nieuwe inzichten uit andere die reeds bekend zijn. Er zijn zwaarwichtige wetenschappelijke argumenten om de stelling te verdedigen dat 'buitenzintuiglijke waarneming' niet bestaat en ondanks talloze pogingen heeft geen

Etienne Vermeersch keek naar het tv-programma over paranormale gaven

Etienne Vermeersch is professor-emeritus filosofie van de Universiteit Gent

enkel goed gecontroleerd experiment ooit een overtuigend bewijs voor het bestaan ervan geleverd. (zie hierover bv. www.skepp.be en www.skepsis.nl) Dat neemt niet weg dat, zoals in het buitenland, dit format vermoedelijk een groot succes zal kennen. Veel mensen geloven immers in de mogelijkheden van helderziendheid: een onderzoeker sprak in de proefuitzending van vorige donderdag over ca. 40%. In dat vermoede succes ligt echter ook het bedenkelijk karakter van dit soort programma's. Zolang het contact met handlezers, astrologen, pendelaars... zich beperkt tot een onschuldig spel, een soort kermisattractie, is er weinig aan de hand. Maar spijtig genoeg vatten veel mensen dit ernstiger op: ze gaan naar waarzeggers in probleemsituaties en vaak laten ze er belangrijke beslissingen door bepalen. Zoiets kan dramatische gevolgen hebben: zo heb ik iemand gekend die een verloving heeft afgebroken omdat de astroloog gezegd had dat de partner

sadistische neigingen had, hoewel daarvoor geen enkele aanwijzing bestond. Ik geef toe dat sommige 'helderzienden' te goeder trouw zijn; ze zijn echt overtuigd over bijzondere gaven te beschikken, maar er zijn ook bedriegers en we hebben geen middelen om de ene van de andere te onderscheiden. En bovendien, hoe

Aangezien een oproep tot sociale verantwoordelijkheid van de media een slag in het water is, blijft er niets over dan te waarschuwen tegen het misleidende karakter van deze reeks

goed bedoeld de adviezen van de eerlijke waarzeggers ook zijn: er is geen enkele garantie van betrouwbaarheid. Het verspreiden van het geloof in helderziendheid is daarom in strijd met de norm van 'sociale verantwoordelijkheid' die alle omroepen, ook de commerciële, in acht moeten nemen. Men kan natuurlijk opwerpen dat het om een 'onderzoek'

gaat waarbij het al dan niet bestaan van deze gaven wordt uitgetest en tegen goed onderzoek is er natuurlijk geen bezwaar. De proefaflevering van dit programma heeft echter reeds aangetoond dat men de meest elementaire voorwaarden daarvoor niet naleeft. Wie iets afweet over onderzoek in deze materie zal in de eerste

plaats de mogelijkheid van 'cold reading' uitschakelen. Dat fenomeen bestaat erin dat wij ons bewust of onbewust 'blootgeven' wanneer wij met informatie geconfronteerd worden. Zoals de goede pokerspeler uit kleine reacties van zijn tegenspeler kan afleiden hoe hun kaarten liggen, zo reageert ook de 'helderziende' onmiddellijk op de indrukken die haar

uitspraken maken en past zo haar inschatting van de situatie aan. Een onwrikbare eis van elk onderzoek die naam waardig bestaat er dan ook in dat geen enkele persoon waarmee de 'helderziende' contact heeft iets af mag weten van het object of gebeuren dat onderzocht wordt. Iedereen heeft in de proefuitzending nachts kunnen zien dat dit beginsel continu werd geschonden. De presentator, die voortdurend in contact was met de geteste personen, was op de hoogte van de informatie die zij moesten leveren en hetzelfde geldt in grote mate voor de mensen van de opnameploeg. Alleen al daarom - er zijn nog andere tekortkomingen - is dit programma als onderzoek volkomen waardeloos: geen enkele conclusie die men eruit trekt, is gegronnd. Daar komt nog bij dat slechts een klein gedeelte van het opgenomen materiaal wordt uitgezonden, zodat de montage bij het publiek een thesis kan ondersteunen die haaks staat op wat bij ernstige analyse naar voren zou komen. Aangezien een oproep tot sociale verantwoordelijkheid van de media een slag in het water is, blijft er niets over dan zoveel mogelijk mensen te waarschuwen tegen het misleidende karakter van deze reeks.

LEZERSBRIEVEN

Lange Wapperbrug

Men kan zich de vraag stellen of de ontwerpers van de Lange Wapperbrug langer dan enkele minuten hebben stilgestaan bij de gevolgen voor de mensen die in de nabijheid ervan moeten wonen, werken, naar school gaan... Het gaat hier om een snelle verbindingssnelweg voor druk verkeer, voor héél druk verkeer. Luchtverontreiniging en geluidsoverlast zullen niet van de poes zijn; het zal veel gezond verstand vergen om dit tot een minimum te beperken en slogans als "enthousiasmeren voor het grootste project sedert WO II" en "een prestigieus ontwerp" klinken nu vals, want er is niet of te weinig aan de mensen gedacht die ernaast moeten leven. Laten we die slogans bewaren voor bijvoorbeeld een nieuw sportstadion of een knappe stadsrenovatie. Lange Wapper was de schrik van dronkaards, nu van diegenen die een nuchtere kijk willen op de Oosterweelverbinding.

Paul Van Poyer, Borgerhout

Progressief project

Ik kan de oproep van schepen Van Bellingen van Sint-Niklaas om een aantal linkse partijen te verenigen rond een progressief project enkel ondersteunen. Alleen denk ik dat dhr. Van Bellingen zich op een andere planeet bevindt. Van Bellingen is niet de eerste die met een dergelijk project naar buitenkomt. De voorbije twee jaar is in Hoboken een gelijkaardig project gestart, met beperkt resultaat. Het probleem is dat alsmear meer linkse partijen naar een dergelijk project vragen maar het in de praktijk laten afweten. Het project in Hoboken heeft het voorbije jaar heel wat initiatieven genomen met een schitterend resultaat, alleen is dit het resultaat van een aantal individuen en de PVDA in het bijzonder. De positieve inbreng van de PVDA, is hierbij heel belangrijk. Voor de sp.a is deze invulling wel wat anders. Burgemeester Janssens en schepen Voorhamme zien een samenwerking met de PVDA niet zitten

omdat de gemoederen in Antwerpen, met de NVA als blok aan hun been, hun eigen zijte niet in het gedrang mogen brengen. Van bekrompenheid gesproken.

Het is zoals Van Bellingen stelt: de basis van ondermeer de sp.a is hier klaar voor, alleen de top in Antwerpen kiest voor eigen behoud. Daar mevr. Genez bezig is om de sp.a opnieuw op de rails te zetten, is dit misschien het moment om de kortzichtige houding van de sp.a-top van Antwerpen op andere gedachten te brengen. Links kan er goed bij varen.

Recent is bewezen dat links een nieuwe uitdaging nodig heeft (zie sp.a Rood). Laat ons samenwerken aan een links front, dat de belangen van de mensen verdedigt en niet voor het eigenbehoud en eigenbelang van de Antwerpse sp.a-top.

Marc Van Muylem, voormalig sp.a-fractie-voorzitter in Hoboken

